

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie, III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marta Węglewska

Protokolant: st.sekr.sądowy Katarzyna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2018 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. P.

przeciwko małoletniej E. P. reprezentowanej przez matkę R. W.

o obniżenie alimentów

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda A. P. na rzecz pozwanej E. P. reprezentowanej przez matkę R. W. kwotę 1800 (tyśiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

A. P. – reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika – w dniu 4 grudnia 2017 r. wniósł do tutejszego Sądu powództwo o obniżenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia (...) r. w sprawie sygn. akt VI Ca 845/16 od powoda na rzecz małoletniej E. P. z kwoty po 1.200 złotych do kwoty po 600 złotych miesięcznie. W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż obowiązek alimentacyjny powoda względem córki w dotychczasowej wysokości nie odpowiada na chwilę obecną jego możliwościom majątkowym, a nadto jest znacznie zawyżony w stosunku do uzasadnionych potrzeb pozwanej. Pozwana ma 14 lat, jest dzieckiem zdrowym, nie ponosi żadnych wydatków związanych z leczeniem czy rehabilitacją, nie korzysta z opieki ortodontycznej. Dodatkowo powód powziął informację, iż pozwana nie pobiera żadnych korepetycji, co było w głównej mierze podstawą ustalenia obowiązku alimentacyjnego w dotychczasowej wysokości, a ponadto zaniedbuje obowiązek szkolny. Odnośnie sytuacji majątkowej powoda wskazano, iż od 2003 r. prowadzi on indywidualną działalność gospodarczą (...) w zakresie (...). W roku 2014 i 2015 osiągnął dochód odpowiednio w wysokości 150.963,86 złotych i 146.528,06 złotych. W okresie od 1 stycznia 2017 r. do 31 października 2017 r. osiągnął dochód w wysokości 82.313 złotych, przy czym w lutym i wrześniu osiągnął stratę. Jego średni dochód miesięczny kształtuje się na poziomie 8.000 złotych. Ponadto, w najbliższym czasie powód zmuszony będzie kupić nowy samochód firmowy, co będzie się wiązało z jednorazowym wydatkiem rzędu 20.000 złotych, a następnie po 1.400 złotych miesięcznie oraz koszty ubezpieczenia ok. 4.000 złotych rocznie. Powód utrzymuje siebie oraz swoją aktualną partnerkę, z którą spodziewają się pierwszego dziecka. Stałe miesięczne wydatki powoda kształtują się na poziomie ok. 2.940 złotych, na co składają się koszty: czynszu mieszkaniowego – 700 złotych, energia elektryczna – 140 złotych, rata kredytu mieszkaniowego – 1.250 złotych, ubezpieczenie na życie – 267 złotych, wydatki związane z pobytem dzieci u powoda; opieka medyczna, szkła kontaktowe – 200 złotych. Do tego jedzenie, odzież, obuwie, środki czystości. Partnerka powoda jest z pochodzenia (...), nie osiąga żadnych dochodów,

nie posiada jeszcze zezwolenia na pracę w Polsce i musi korzystać z prywatnej opieki medycznej, spodziewa się jego kolejnego dziecka (pozew, k. 3-5; k. 67-67v).

W odpowiedzi na pozew z dnia 21 kwietnia 2018 r. przedstawicielka ustawowa małoletniej pozwanej – R. W., działając przez profesjonalnego pełnomocnika, wносиła o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew wskazała, że powód nie utrzymuje z córką kontaktów, w związku z czym małoletnia uczęszcza do psychologa szkolnego oraz psychologa w (...) w P.. Relacja z ojcem wpływa na małoletnią bardzo negatywnie, co powodowało nawet (...). Podała, iż nieprawdziwe są twierdzenia powoda jakoby małoletnia nie uczęszczała na zajęcia dodatkowe bądź opuszczała zajęcia w szkole. Z informacji uzyskanych od wychowawczyni, przedstawicielka ustawowa wie, że powód w żaden sposób nie interesuje się wynikami córki w nauce, nie loguje się też do dziennika elektronicznego. Również przedstawicielka ustawowa nie ma kontaktu z powodem – powód ma zablokowany jej numer telefonu, nie odpowiada na maile. Odnośnie swojej sytuacji majątkowej wskazała, iż jest zatrudniona na umowę o pracę, wynagrodzenie jest stałe, nie otrzymuje premii ani nagród. Zarabia 2.700 złotych miesięcznie. Podała, iż małoletnia uczęszcza na korepetycje z matematyki i języka angielskiego w wymiarze nie mniej niż 12 godzin miesięcznie, przy czym koszt jednych zajęć to 40 złotych. Wydatki ponoszone na rzecz córki w skali miesiąca określiła na kwotę 3.545 złotych, a w tym wydatki szkolne – 250 złotych, wyżywienie – 850 złotych, kieszonkowe – 150 złotych, kosmetyki i środki higieniczne – 200 złotych, korepetycje – 400 złotych, odzież i obuwie – 450 złotych, lekarstwa – 50 złotych, opłaty – 300 złotych, rozrywka – 200 złotych, utrzymanie zwierząt – 120 złotych, wakacje, obozy – 4.000 złotych rocznie. Wskazała również na wydatki planowane, takie jak m.in. zakup sprzętu elektronicznego, wyposażenie pokoju, zakup roweru, czy też leczenie ortodontyczne w łącznej wysokości 16.200 złotych (odpowiedź na pozew, k. 103-110).

A. P. do chwili zamknięcia rozprawy popierał powództwo i wnosił o obniżenie alimentów do kwoty po 600 zł miesięcznie (k. 281-282, protokół – płyta CD k. 283).

Przedstawicielka ustawowa pozwanej E. P. nie uznała powództwa i do chwili zamknięcia rozprawy wносиła o jego oddalenie w całości (k. 281-282, protokół – płyta CD k. 283).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia E. P. urodzona dnia(...) r. pochodzi z nieformalnego związku R. W. i A. P.. Alimenty na rzecz małoletniej zostały ustalone na mocy ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Pruszkowie w dniu 4 czerwca 2007 r., w sprawie sygn. akt III RC 264/04 na kwotę 600 złotych miesięcznie. Wyrokiem z dnia 16 września 2016 r. w sprawie sygn. akt III RC 117/16, Sąd Rejonowy w Pruszkowie podwyższył alimenty od pozwanego na rzecz małoletniej do kwoty 900 złotych. Na skutek apelacji przedstawicielki ustawowej, Sąd Okręgowy w Warszawie, wyrokiem z dnia 11 kwietnia 2017 r. w sprawie sygn. akt VI Ca 845/16 zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w Pruszkowie zastępując kwotę 900 złotych kwotą 1.200 złotych alimentów na rzecz małoletniej E. P..

A. P. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej miał 43 lata. Mieszkał w P. w swoim mieszkaniu o pow. 92 m⁽²⁾. Posiadał kredyt na mieszkanie, którego miesięczna rata wynosiła 1.240 złotych. Miał go spłacać przez następne 27 lat. Prowadził działalność gospodarczą, w ramach której (...). Raz na kwartał wyjeżdżał służbowo do (...). Oprócz małoletniej córki E. P. miał również syna, na którego uiszczał alimenty w wysokości 1.200 złotych miesięcznie. W pracy zawodowej oraz finansowo pomagał mu ojciec. A. P. utrzymywał z córką regularny kontakt. Zabierał ją na wakacje i w tym czasie płacił też pełną wysokość alimentów. Przyjeżdżał po córkę dwa razy w tygodniu we wtorki i czwartki, zabierał ją co drugi weekend w piątek po szkole. Dokładał się do wyprawki szkolnej, utrzymywał córkę w czasie kiedy przebywała u niego. Partycypował w kosztach zakupu roweru dla córki, kupował jej też inne rzeczy. Na zmianę z matką małoletniej opłacał jej abonament telefoniczny w wysokości 50 złotych. Opłacał także na rzecz córki polisę posagową na kwotę 30.000 złotych, przy czym miesięczna składka wynosiła 283,41 zł. W 2014r. osiągnął dochód 150963,86 a w 2015r. 146528,03 zł. Obecnie, A. P. ma 45 lat. Aktualnie mieszka sam, jego partnerka wróciła do (...)skąd pochodzi. W najbliższym czasie planuje do niej polecieć. Koszt biletu waha się w granicach od 1.100 złotych wzwyż. A. P. ma wykształcenie (...), nigdy nie pracował w zawodzie. Nadal prowadzi działalność gospodarczą (...) w zakresie (...). Twierdzi, że firma jest w stanie upadłości bo jego dochody spadły. W roku 2016

uzyskał dochód na poziomie 125.275,57 złotych, natomiast w roku 2017 osiągnął dochód w wysokości 113.170,70 złotych. Ma mieszkanie, które zakupił na kredyt. Rata wynosi ok. 1.200 złotych miesięcznie. Posiada samochód K. (...) w leasingu. W najbliższym czasie planuje zmianę auta. Twierdzi, iż obecnie koszty napraw przewyższają jego wartość. Ma również zadłużenie w banku, które pokrywa wartość towaru w magazynie. Oprócz pozwanej E. P. ma również na utrzymaniu 5-letniego syna, na którego płaci alimenty w wysokości 1.200 złotych. W toku jest sprawa o obniżenie alimentów. Z obecną partnerką oczekuje również narodzin ich pierwszego wspólnego dziecka. Z pozwaną nie utrzymuje kontaktów. Ostatni raz widział córkę w styczniu. Nie chodzi na wywiadówki szkolne. Nie ma hasła logowania do dziennika elektronicznego dla rodziców.

Przedstawicielka ustawowa małoletniej pozwanej – R. W. w dacie poprzedniej sprawy alimentacyjnej miała 43 lata. Zamieszkiwała wraz z córką w domu jednorodzinnym. Pracowała jako (...). Z tego tytułu w lutym 2016 r. osiągnęła dochód netto w wysokości 3.001,40 złotych, w marcu 2016 r. – 2.688,32 złote, w kwietniu – 2.695,42 złotych. Nie podejmowała prac dodatkowych. Nie posiadała żadnego majątku, samochodu, oszczędności. Obecnie R. W. ma 45 lat. Mieszka wraz z córką w domu jednorodzinnym, należącym do jej rodziców. Nie ma majątku. Nadal jest zatrudniona w firmie (...) na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od dnia (...) r. na stanowisku (...). Średnie wynagrodzenie netto z sześciu miesięcy od października 2017 r. do marca 2018 r. wynosiło 2.831,33 złotych. W roku 2017 r. uzyskała przychód na poziomie 47.040,14 złotych, przy czym koszty uzyskania przychodu wynosiły 1.335 złotych, składki na ubezpieczenie społeczne wyniosły 6.352,18 złotych a składki na ubezpieczenie zdrowotne 3.140,14 złotych. Nie posiada samochodu ani oszczędności. Zaciągnęła kredyt na ślub starszego syna. Spłaca kartę kredytową w wysokości ok. 600 złotych miesięcznie oraz ratę kredytu 165,71 złotych miesięcznie. U rodziny posiada zadłużenie w wysokości 2.000 złotych. Otrzymuje alimenty na córkę w wysokości 1.200 złotych miesięcznie. Nie pobiera innych świadczeń. Oplaca córce korepetycje. W ciągu tygodnia są to zazwyczaj dwie godziny lekcji, przy czym koszt jednej wynosi 40 złotych. Przed testem bądź klasówką córka pobiera większą ilość korepetycji. R. W. ponosi koszty utrzymania domu. Oplaca rocznie dzierżawę za działkę w wysokości 200 złotych. Za prąd ponosi opłaty w wysokości 122 złotych miesięcznie, za gaz w miesiącach zimowych ok. 700 złotych, natomiast w miesiącach letnich do 300 złotych. R. W. określiła w odpowiedzi na pozew koszty utrzymania córki miesięcznie na kwotę 3.545 złotych, a w tym wydatki szkolne – 250 złotych, wyżywienie – 850 złotych, kieszonkowe – 150 złotych, kosmetyki i środki higieniczne – 200 złotych, korepetycje – 400 złotych, odzież i obuwie – 450 złotych, lekarstwa – 50 złotych, opłaty – 300 złotych, rozrywka – 200 złotych, utrzymanie zwierząt – 120 złotych, wakacje, obozy – 4.000 złotych rocznie. Wskazała również na wydatki planowane, takie jak m.in. zakup sprzętu elektronicznego, wyposażenie pokoju, zakup roweru, czy też leczenie ortodontyczne w łącznej wysokości 16.200 złotych. Nie ogranicza ojcu kontaktów z córką.

Małoletnia E. P. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej miała 13 lat. Uczęszczała do gimnazjum. Mieszkała wraz z matką w domu jednorodzinnym. Nie chorowała przewlekłe. Miała (...), nie stosowała specjalistycznych preparatów. Miała dysleksję i dysgrafię, słabo uczyła się z matematyki i języka angielskiego, wymagała korepetycji z tych przedmiotów. Uczyla się również w szkole języka angielskiego, nie uczęszczała na płatne zajęcia dodatkowe. Chodziła na nieodpłatne zajęcia z plastyki. Korzystała z zabiegów u kosmetyczki raz w miesiącu i co dwa miesiące chodziła do fryzjera, co stanowiło wydatek rzędu 50 złotych. Powinna nosić aparat ortodontyczny. Nie stosowała żadnej specjalnej diety. Nie korzystała z obiadów w szkole. Miała regularny kontakt z ojcem dwa razy w tygodniu i co drugi weekend. Jej miesięczny koszt utrzymania z kosztem korepetycji wynosił 2300 zł. miesięcznie.

Obecnie E. P. ma 15 lat. Tak jak poprzednio mieszka z matką. Uczęszcza do gimnazjum. Korzysta z korepetycji z matematyki i języka angielskiego. Zazwyczaj są to dwie godziny tygodniowo, chyba że w danym czasie zapowiedziana jest praca klasowa, wtedy jest to większa liczba godzin. Koszt jednej lekcji wynosi 40 złotych. Nie uczęszcza na inne, dodatkowe zajęcia. Nie ma kontaktów z ojcem od ostatniej sprawy o podwyższenie alimentów, odbyła w nim wtedy nieprzyjemną rozmowę kiedy to powód miał do niej pretensje o płacenie na jej rzecz alimentów. Od tamtej pory dziewczyna ma stany (...), (...). E. P. korzysta z pomocy psychologicznej w (...)w P., gdzie została skierowana w roku szkolnym 2016/2017 w związku z wielokrotnym zgłaszaniem nauczycielowi (...) wywołanych kontaktami z tatą. Zdarzały się jej (...). Obecnie nie ma kontaktów z ojcem. W czasie wolnym wychodzi z koleżankami do kina. Potrzebuje kupować kosmetyki.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: kopia odpisu skróconego aktu urodzenia, k. 9, wydruk z (...), k. 10; kopie zeznań podatkowych, k. 11-22v; kopia zestawienia, k. 23; kopia zeznania podatkowego, k. 97-99v; zaświadczenie, k. 112; kopia informacji podatkowej, k. 113-114; wydruki wiadomości SMS, k. 118-145; wydruk z dziennika elektronicznego, k. 150; potwierdzenie przelewu, k. 155; kopia faktury, k. 188; potwierdzenia przelewów, k. 219-222; k. 227-235; k. 252-270; zeznania A. P., k. 281-282, protokół – płyta CD, k. 283; zeznania R. W., k. 281v-282, protokół – płyta CD, k. 283.

Z akt sprawy III RC 117/16: kopia umowy, k. 24-28; kopia informacji, k. 29; kopia umowy, k. 30-32; zaświadczenie, k. 47; potwierdzenia przelewów, k. 54-56; wyrok, k. 150-150v; wyrok, k. 256 ,k271-285 uzasadnienie.

Przy ustalaniu stanu faktycznego w niniejszej sprawie Sąd posiłkował się także pomocniczo ustaleniami poczynionymi przez Sąd Rejonowy w Pruszkowie w sprawie III RC 117/16 oraz ustaleniami poczynionymi w toku postępowania odwoławczego przez Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie (...).

Ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie w przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej w niniejszej sprawie. Należy także wskazać, iż niektóre z pism zostały złożone w kserokopiach, jednak nic nie wskazuje na to, by ich treść nie odzwierciedlała wiernie treści dokumentów oryginalnych. Podnieść też należy, że strony wiarygodności i mocy dowodowej tych dowodów nie kwestionowały. Sąd nie oparł się na złożonych do akt sprawy kopiach paragonów albowiem nie stanowią one dowodu zakupu rzeczy lub usługi dla konkretnej osoby.

Zeznania powoda i przedstawicielki ustawowej pozwanego były w przeważającej większości wiarygodne. Sąd nie dał wiary twierdzeniom pozwanego, iż nie jest w stanie łożyć na rzecz córki kwoty alimentów w dotychczasowej wysokości 1.200 złotych.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 133 kro na obydwojgu rodzicach ciąży obowiązek łożenia na utrzymanie dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres tego obowiązku, stosownie do przepisu 135 kro, wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej, z drugiej zaś zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego.

Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale także takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowania odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia i wykształceniu.

Żądanie oparte było na podstawie art. 138 kro, z którego treści wynika, iż w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może zatem prowadzić po uprawomocnieniu się wyroku zasądzającego alimenty do obniżenia alimentów wówczas gdy zmniejszeniu ulegną potrzeby uprawnionego albo zmniejszą się możliwości zarobkowe lub majątkowe strony do alimentacji zobowiązanej.

W rozpoznawanej sprawie wysokość alimentów na rzecz E. P. od jej ojca A. P. została po raz ostatni ustalona wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 16 września 2016 r. w sprawie III RC 117/16, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 11 kwietnia 2017 r. w sprawie (...) na kwotę 1.200 złotych miesięcznie.

Dla uwzględnienia powództwa decydujące stało się zatem ustalenie czy od tej ostatniej daty nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadniałaby obniżenie alimentów należnych małoletniej E. P. od jej ojca A. P..

A. P. domagał się w niniejszym postępowaniu obniżenia alimentów na rzecz córki z kwoty 1.200 złotych do kwoty 600 złotych miesięcznie. Uzasadniając zgłoszone przez siebie żądanie powoływał się na zmianę swojej sytuacji życiowej i materialnej, wskazując na zmniejszenie swoich dochodów, jak również na fakt, iż w najbliższym czasie urodzi mu

się kolejne dziecko. Kwestionował także zasadność aktualnej wysokości alimentów polemizując z dotychczasowym wyrokiem.

W tym miejscu należy wskazać, iż zakres świadczeń alimentacyjnych zależy nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, ale również od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, gdyż górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego.

O wysokości alimentów nie decydują faktyczne dochody zobowiązanego a jego możliwości zarobkowe i majątkowe, które oceniane są hipotetycznie przy uwzględnieniu całokształtu sytuacji ekonomicznej, życiowej i zdrowotnej. Zatem,

w niniejszym postępowaniu, dla uzasadnienia zgłoszonego przez siebie żądania, powód winien był wykazać, że to jego możliwości zarobkowe i majątkowe, a nie rzeczywista sytuacja materialna są tego rodzaju, że nie pozwalają mu na wywiązywanie się z nałożonego na niego obowiązku alimentacyjnego w pełnej wysokości. Co więcej, powinien wykazać, iż

w odniesieniu do ostatniego postępowania w przedmiocie alimentów nastąpiła istotna zmiana w zakresie tychże możliwości. Innymi słowy powód żądając obniżenia alimentów zobligowany był wskazać na tego rodzaju fakty, które nie były brane pod uwagę w poprzedniej sprawie alimentacyjnej, a które to fakty są istotne z punktu widzenia aktualnej oceny jego możliwości zarobkowych i majątkowych. Zdaniem Sądu powód nie zdołał wykazać, iż od czasu ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów jego możliwości zarobkowe i majątkowe uległy zmniejszeniu. Należy podkreślić, że już w dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej okoliczności podnoszone w niniejszym postępowaniu były przedmiotem oceny Sądu Rejonowego,

a następnie Sądu Okręgowego w postępowaniu apelacyjnym. Podobnie jak w chwili obecnej powód prowadził własną działalność gospodarczą w zakresie (...). Jego dochody oscylowały na podobnym poziomie jak na dzień dzisiejszy. W dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej dochody powoda oscylowały w granicach 10.400 złotych miesięcznie, co wynika z zeznania PIT za 2016 r. W zeznaniu podatkowym za 2017 r. powód wykazał dochód w wysokości 113.170,70 złotych, co w skali miesiąca stanowi kwotę powyżej 9.000 złotych.

Ostatecznie zatem należy uznać, iż możliwości majątkowe i zarobkowe powoda pozostają na podobnym poziomie jak w trakcie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej. Powód jest zdrowym mężczyzną, nieobciążonym obowiązkiem codziennej pieczy na dzieckiem. Posiada duże doświadczenie zawodowe, od (...)r. prowadzi z powodzeniem własną działalność gospodarczą. Wobec tego zasadnym jest przekonanie, że posiada takie możliwości i umiejętności, które, o ile dołoży należytej staranności i wykorzysta je w pełni, pozwolą mu na wywiązywanie się z obowiązku alimentacyjnego względem pozwanej na niezmiennym poziomie. Sąd uwzględnił fakt, iż obecnie uzyskiwane przez powoda dochody z działalności gospodarczej są nieco niższe niż w dacie poprzedniej sprawy alimentacyjnej, jednakże pozostają one nadal na wysokim poziomie i w ocenie Sądu pozwalają na zaspokojenie potrzeb małoletniej bez konieczności korekty dotychczasowej wysokości alimentów. Powód o ile zaś uważa, iż aktualnie osiągane przez niego dochody są niewystarczające do wywiązywania się z nałożonego na niego obowiązku alimentacyjnego w sposób prawidłowy winien aktywnie poszukiwać dodatkowego źródła dochodu bądź podejmować prace dorywcze w takim zakresie, aby prawidłowo wywiązywać się z obowiązku alimentacyjnego w dotychczasowej wysokości. Wniosek taki jest tym bardziej uzasadniony, iż powód jest zwolniony z obowiązków codziennej pieczy nad córką.

Zdaniem Sądu, po stronie powoda zmiana sytuacji nastąpiła tylko o tyle, o ile faktycznie w najbliższym czasie poza małoletnią pozwaną oraz synem będzie miał na utrzymaniu dziecko z obecnego związku. Urodzenie się kolejnego dziecka nie może jednak odbierać uprawnionemu do alimentów należnych mu środków utrzymania. A. P. bezspornie musi tak dysponować własnymi dochodami, aby prawidłowo wywiązywać się z ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego wobec małoletniej pozwanej, syna oraz wobec nowonarodzonego dziecka. To kryterium także nie pozwoliło na uwzględnienie roszczenia powoda.

Podkreślenia wymaga również fakt, iż powód nie utrzymuje kontaktów osobistych z córką i w żaden inny sposób nie przyczynia się do utrzymania i wychowania małoletniej, co również musi znaleźć swoje odzwierciedlenie w wysokości

należnych dziecku alimentów. Określając wysokość alimentów w poprzedniej sprawie alimentacyjnej, Sąd brał pod uwagę kontakty powoda z córką, ich częstotliwość, a także fakt, iż podczas tych kontaktów powód czynił osobiste starania o utrzymanie dziecka, jednocześnie płacąc w tym czasie pełną wysokość alimentów. Obecnie, powód nie realizuje kontaktów z dzieckiem, nie wydatkuje więc środków potrzebnych na utrzymanie córki w tym czasie. Nie uczestniczy w jej wychowaniu co przecież jest również brane jako realizacja obowiązku alimentacyjnego. Wobec tego cały ciężar utrzymania małoletniej, poza kwotą uiszczanych przez powoda alimentów, spoczywa na jej matce. Dostrzeżenia wymaga również kwestia tego, jak relacja z ojcem, a właściwie na chwilę obecną jej brak, wpływa na stan zdrowia psychicznego małoletniej. E. P. uczęszcza do psychologa, pojawiły się u niej także (...). To wszystko sprowadza się do wniosku, że to powód jako rodzic powinien zabiegać o naprawienie relacji z córką i zapewnić jej możliwie jak najlepsze warunki rozwoju, zwłaszcza, że pozwana jest w okresie dojrzewania, wkracza w dorosłość, a tym samym wymaga większej uwagi i zaangażowania się rodziców w jej sprawy.

Odnośnie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej pozwanej E. P. należy wskazać, iż w okresie będącym przedmiotem zainteresowania, w ocenie Sądu Rejonowego, nie uległy one zmniejszeniu, oscylują na podobnym poziomie jak w dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej, wówczas ustalono je na kwotę 2.300 złotych. Małoletnia jest w okresie dojrzewania, wchodzi w dorosłość, zatem jej potrzeby obejmują już nie tylko potrzeby bytowe związane z wyżywieniem, zakupem odzieży i zapewnieniem odpowiednich warunków mieszkaniowych, ale także potrzeby kulturalne i wychowawcze, mające zapewnić prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy dziecka. Pozwany kwestionował wydatki związane z uczęszczaniem przez małoletnią na korepetycje. Po przanalizowaniu zgromadzonego materiału dowodowego, a w tym korespondencji sms przedstawicielki ustawowej z korepetytorem, Sąd uznał, iż wydatek powyższy jest całkowicie usprawiedliwiony i zasługuje na uwzględnienie w pełnej wysokości.

I to skutkowało oceną, że także po stronie pozwanej brak jest przesłanki uzasadniającej obniżenie alimentów.

W ocenie Sądu, także po stronie przedstawicielki ustawowej – R. W. brak jest zmiany uzasadniającej korektę dotychczasowej wysokości alimentów. Należy wskazać, iż jej dochody w okresie będącym przedmiotem zainteresowania pozostają na niezmiennym poziomie, zatem nie jest to tego rodzaju okoliczność, która uprawniałaby do uwzględnienia powództwa choćby w części. Obniżenie alimentów w ustalonym stanie faktycznym oznaczałoby nieuzasadnione przerzucenie obowiązku finansowania potrzeb małoletniej w większym zakresie na jej matkę, która sprawuje nad nią codzienną pieczę.

Reasumując, w ocenie Sądu obecna sytuacja majątkowa A. P. jest analogiczna, jak w czasie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej, a kwota zasądzonych alimentów w dalszym ciągu mieści się w granicach jego możliwości zarobkowych, natomiast usprawiedliwione potrzeby małoletniej pozwanej E. P.

w okresie będącym przedmiotem zainteresowania Sądu pozostały w zasadzie na niezmiennym poziomie, a biorąc pod uwagę wiek małoletniej i jej trudną sytuację psychiczną, można przyjąć, iż nawet nieznacznie wzrosły, dlatego też powództwo podlegało oddaleniu.

Z wszystkich wyżej wymienionych względów na podstawie art. 138 kpc orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc oraz par. 2 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z 22 października 2015r. .